

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU KBF
U ZAGREBU

Godište LVIII Broj 1
Siječanj - Ožujak 1988.
YU ISSN 002045

Govor dekana dr. Jordana Kuničića na otvaranju Instituta za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu

U neznčajnom, sivom tijeku svakidašnjice ovaj dan označuje neku kulminacionu točku. Dan u koji slavimo stvaralačku inicijativu, svetu revnost u specifično crkvenoj djelatnosti, u promicanju crkvene glazbe. Možemo reći da je ovo povjesni dan, početak novog razdoblja u povijesti crkvene glazbe kod nas.

Ovaj Institut crkvene glazbe otvara se u sklopu Bogoslovnog Fakulteta. Razgranjeno stablo znak je bujnije vitalnosti. Uz Katehetski institut evo još jedne grane na stablu našeg Fakulteta. Dao Bog da ne bude zadnja već jedna od mnogih grana, koja će dokazati plodnost ove naše najviše znanstvene Crkvene institucije u Hrvatskoj.

Neupućeni bi mogli pitati: koja je to veza između Instituta za crkvenu glazbu i Bogoslovnog fakulteta? Odgovor je jednostavan: činjenica je da gdje Crkva moli tu i pjeva, to znači tu vjeruje. Teologija je znanost o vjeri, dosljedno: gdje se pjeva tu i teologija mora intervenirati. Uostalom, svaka disciplina koja nosi karakter svetosti mora dokazati svoju ovisnost o vrhovnoj svetoj znanosti, tj. o teologiji.

Teologija i crkvena glazba sastaju se i u tome što i teologija ide za tim da pruži hranu uzvišenim osjećajima duše. A bitno je svojstvo glazbe, kako govori sv. Augustin, da »svima osjećajima našega duha odgovara prema njihovoj raznolikosti neki naročiti način u glasu i pjevanju. Būdi ih neka skrivita intimnost«. K tome ta crkvena glazba po svojoj naravi smiruje dušu, time stvara dispoziciju, koja omogućuje da duša bude spremna slušati poticaje Duha Svetoga.

Teologija je ne samo znanost vjere već idejna veza svih vjernika. U crkvenoj glazbi povezujemo se s umjetnicima, kontemplativcima, koji su nam ostavili napjeve, prelili u njih svoju svetu, umjetničku dušu. Povezujući se s njima povezujemo se sa svima drugima koji s nama pjevaju u jednoj zajednici.

Možemo reći i nešto više. Crkva uzima svoju glazbu kao sredstvo čišćenja duha, kao sredstvo otkupljenja. Ono sjetilno, onaj element glasa ili instrumenta postaje pomoćnikom duha, osposobljuje se da postane provodnikom milosti. Nije li velika Augustinova duša preko pjevanja doživjela jedan od značajnijih poticaja i poziva na milost?

Sve što sam rekao mogu nazvati ciljem, metom crkvene glazbe. A sada su u pitanju putevi ili sredstva da crkvena glazba udovolji svom pozivu. Stručnjaci govore: objektivna sredstva su ova: treba provoditi crkvenu glazbu u podložnosti Crkvenom auktoritetu, konkretno, prema autentičnim izdanjima, s nužnom tehnikom, čistoćom izraza, s niansama prema tekstu i muzičkim znakovima. — Subjektivni pak uvjeti su ti, da crkveni glazbenik goji duh kontemplacije, sabranosti, duh smjerne molitve. Ne zaboravimo dubokih riječi Griesbacherovih: »Služba crkvenog glazbenika, bilo pjevača ili dirigenta ili orguljaša zahtijeva čitava čovjeka, bez pogreške i mane«. Uz ove uvjete crkvena glazba postaje kao neko sakramentalno sredstvo, pomagalo posvećenja pojedinca, i način da se afirmira i širi kraljevstvo Božje na zemlji, a to je zadnja svrha našeg ovozemnog apostolata, bilo na kojem području evangeoske, svete djelatnosti.

UREDNIČKO VIJEĆE:

Ljubomir Galetić, Sebastijan Golenić, Miroslav Martinjak, Ante Samardžić, Izak Špralja, Marijan Steiner i Petar Zdravko Blajić.

GLAVNI I ODGOVORNI

UREDNIK:

Anđelko Milanović

TAJNIK I GRAFIČKI

UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 271-676)

LEKTOR:

Angelika

IZDAVAČ:

HKD sv. Ćirila i Metoda

Trg kralja Tomislava 21

41000 Zagreb

GODIŠNJA PRETPLATA:

Za tuzemstvo 8.000 din

Za inozemstvo 30\$

Pojedini broj: 2.000 din

ŽIRO RAČUN BROJ:

30102-678-448

BROJ I NAZIV DEVIZNOG

RAČUNA:

30101-620-16 Zagrebačka banka

242-409-1010 Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA:

Uredništvo »Sv. Cecilije«

Kaptol 29, 41000 Zagreb

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE

se ne vraćaju

TISAK:

»Tiskara« — Komunalnog centra
Zelina

»Sv. Cecilija« oslobođena je plaćanja poreza na promet rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH, br. 229/1-1979. od 15. II. 1979.

Jasno je da ne mogu svi vjernici biti glazbenici. Jasno je također da ne mogu ni svi glazbenici biti geniji. Potrebno je da bude kvalificiranih vođa, koji će znanjem i revnošću prednjačiti drugima. Neka nitko ne potcjenjuje taj posao, dapače, neka čita u jednom djelcu pod naslovom »De arte musica« od nepoznatog pisca XIII. stoljeća, i u tom djelcu pisac piše, da »non minus est dedecus necire canere quam litteras ignorare«, drugim riječima: nije manja sramota ne znati pjevati nego li je ne znati čitati i pisati. Još više, piše isti pisac, ako je Crkva dopustila crkvenoj glazbi da ona jedina može postati aktivnim faktorom u liturgiji znači, da joj je dala prventsvo, te da se crkvenu glazbu mora učiti »prae omnibus aliis«, razumije se »scientiis et disciplinis«.

Dok sam čitao spomenuto djelce zapelo mi oko za jednu rečenicu, u kojoj pisac priznaje crkvenoj glazbi da je sposobna »lapsam naturam ad meliorem conscientiam sublimare«. Iznenađuje nas ovaj izraz »sublimare«, koji, dakako, sasvim drukčije zvuči kod suvremenih psihoanalitičara, ali svaka-

ko: reći da crkvena glazba podiže čovjeka na višu samosvijest zvuči vrlo suvremeno, vrlo duboko.

Dozvolite mi da u prvom redu čestitam inicijatoru, pokretaču, glavnom pregaocu mo Albi Vidaković. On vrlo dobro zna kako je topla moja želja da njegov rad bude okrunjen uspjehom na slavu Božju i na izgradnju vjernika. Njegov »zelus« jest zalag da će još jedan cvijet biti utkan u vijenac njegovih uspjeha i zasluga, a tom vijencu krakovi prelaze granice naše zemlje, kako nam je dokazala i skoro minula prošlost

S njim zajedno svima profesorima želim puno snage, strpljivosti, ustrajnosti, da vide plod svoga rada i prikažu ga Svemogućemu, komu na nebu i na zemlji, milom ili silom, ali sve pjeva, sve se klanja. — Studentima napose želim ustrajnost, a uvjeren sam da će njihov rad, posluš i odanost uroditi željenim plodom.

Otvaram, dakle, ovu prvu godinu Instituta za crkvenu glazbu. Svima želim sretan uspjeh i obilje Božjeg blagoslova!

»FOND SV. CECILIJE«

U »Fond Sv. Cecilije« darovali su velečasna i prečasna gospoda:

Kozjak Ivan, Sv. Juraj na Bregu,	20.000 din	Žufika Ivan, Križevci,	20.000 „
Stanišić Marijan, Sesvete,	10.000 „	Provincijalat oo. Franjevac	
Komorčec Josip, Bedekovčina	20.000 „	Zagreb, Kaptol 9	20.000 „
Džalto Stjepan, Bugojno,	5.000 „	Holi Augustin, Zagreb,	5.000 „
Gelemanović Branko, Gajnice,	5.000 „	Nua Antun, Tuzla	10.000 „
Rubinić Jakša, Povolja	5.000 „	Hrastić Ignacije, Dekanovec,	20.000 „
Tržok Zlatko, Tuhelj,	15.000 „	Biber Stjepan, N, Zagreb,	10.000 „
Gabrić Mijo, Zagreb,	15.000 „	Ivas Ante, Murter,	2.500 „
Banić Antun, Zdenčina,	5.000 „	Šantić Josip, Hvar,	10.000 „
Jarm Antun, Đakovo,	10.000 „	Petrović Alojzije, Koblenz	40.000 „
Pavlović Jozo, Kopenhagen,	5.000 „	Grčić Ante, Turjaci,	5.000 „
Mustak Ivan, Macinec,	5.000 „	Dotur Ivan, Berlin,	20.000 „
Mihovilović Josip, Vrisnik,	5.000 „	Horvat Josip, Selnica,	1.000 „
Vekić Srećko, Sumartin,	5.000 „	Halić Valent, Čadavica,	5.000 „
Trkmić Vlado, Travno,	5.000 „	Kropek Eugen, Vrbno,	12.000 „
Pavišić Emil, Brusje,	5.000 „	Babić Ante, Zagreb,	20.000 „
Žugaj Ilija, Gajnice,	10.000 „	Barun Nikola, Gračani,	8.000 „
Račić Stjepan, P. Jamnica,	5.000 „	Miro	3.000 „
Lisac Hrvoje, Zagreb,	5.000 „	G. Sulić Leon, Zagreb,	5.000 „
Nežić Franjo, Krašić,	14.000 „	Sudionicima Teološko-pastoralnog tečaja za svećenike 1988. koji su svojim darom pokazali na djelu ljubav prema crkvenoj glazbi Uredništvo »Sv. Cecilije« izriče svoju najdublju zahvalnost, moleći Svevišnjeg da ih obilno nagradi za njihovu darežljivost.	
Jelušić Marijan, Tounj,	5.000 „		
Capković Benjamin, Pražnica	5.000 „		
Jerčić Stanko, Selca,	5.000 „		
Maleš Antun, Hrvace,	10.000 „		
Mostečak Dragutin, Brckovljani,	10.000 „		